

KURJER LITEWSKI

w WILNIE dnia 9 Marca. V. S. ROKU 1807

WILNO d, 9 Marca. W nrze 11 Gazety Kurjera Litewskiego w artykule z Wilna wyrażono zostało, iż Pan Holszt obywatel powiatu Rzeszyckiego założył szkołę parafialną w dobrach swoich Barbarow; uwiadamia się iż pomienione dobra Barbarow nie są własnością Pana Holszta, lecz JW, Graffa Sywersa aktualnego tajnego konsyliarza i różnych orderów kawalera, i że Pan Holszt przez wdzięczność za wiele łask od JW. Graffa Sywersa aktualnego tajnego konsyliarza i kawalera, fundusz takowy własnym swoim kosztem uczynił dla dzieci włościan JW. Graffa, i razem dla własnych swoich włościan w majątku Barbarowie tegoż JW. Graffa Sywersa.]

W dniu pierwszym bieżącego Miesiąca Publiczność Wileńska, doczeka a się niecierpliwie żadanego Koncertu, z którego zebrany fundusz, na lekarstwa dla chorych bez sposobu będących miał być przeznaczony. Znaiomy w Europie nietylko iak uczoney Professor, ale też iako prawdziwy przyjaciel ludzkości Pan Frank, po drugi raz w Mieście naszym widział ziszczony projekt zbawienny dostarczenia lekarstw dla tylu nieszczęśliwych chorych, którym pracy, starania i czasu swego bezpłatnie nie skąpił. Publiczność Wileńska odpowiadając iego zamiarom, dowiodła skutkiem, iż nietylko w dawaniu wsparcia dla biednych nie stygnie, lecz owszem te iey dobroczynność się wzmaga w miarę przekonania o istotnej oney potrzebie. W roku przeszłym podobny Koncert przyniósł w zysku 187 rubli. Tego rocznia składka 1818 rubli wynosi. JW. Graffina (Loiseul) i Pani Professorowa Frank wzbudziły głosami swemi, nayprzyciwniejsze w duszach słuchających wrażenia. Należłoby się w tym doniesieniu oddać hołd rzadkim ich talentom, uwielbiając razem i licznych Amatorów usiłowania, aby Koncert cały naydoskonalej był exekwowany, i troskliwość osób, które na siebie rozdawanie biletów przyjęły, i uprzejmość z jaką zgromadzenie łazynowe raczyło salli swojej pozwolić, i onę kosztem swoim oświecić ale to odwróciło by uwagę od myśli nierównie miłszej dla serc czujących to jest od zastanowienia się nad celem tego koncertu i widokami iakie skutki iego w przyszłość wystawiają.

Wieleż to nieszczęśliwych dobrodzieystwem możniejszych wspartych od progę śmierci zwróconych zostanie. Wieleż to chorych dla których w długich cierpieniach życie ciężarem było, co udzielone mając sobie potrzebne lekarstwa, do zdrowia do siły i możności pracowania powróci; wieleż to starców zgrzybiałych, wdów i sierot w rozpacz żyjących do łzów wdzięczności pobudzonych będzie!... Ktokolwiek przyłożył się do składki, w tak zbawiennych przewidzeniach utwierdzoney, już dostatecznie nadgrodzonym został; a kto dzieli i satysfakcją serc dobroczynnych, i szczęście tych dla których ofiary czyniono, naymiłszym zapewne nasycony być musi uczuciem.

S. PETERSBURG VS. d. 26 lutego. Leibgwardyi Izmayłowskiej Półkownik Wiszniewski n-mieszczony w Iakutskim półku muszkietyorów. Podpółkownik Makroniki będzie kommandantem półku Nizowskiego.

W reskrypcie danym G. infanteryi głównie kommanderującemu ziemskiem woyskiem czwartego wydziału Tutolminowi, J. J. Mosć wyraził: że w podanych raportach z naywyższym ukontentowaniem upatruie, iak pomyslnie formuje się woysko ziemskie Gubernii Moskiewskiej. Przy tey okoliczności w zgromadzeniu szlacheckim widzieć było gorliwość i duch obywatelski, który zawsze ożywia ten stan znamienity. Imperator Imć za rzecz sprawiedliwą poczytał nadać pamięci potomney tak sławną epokę, gdy prawdziwi synowie oyczyzny okazali przykładne przywiązanie do tronu i kraju. Na ten koniec rozkazuje zrobić w szlacheckiej księdze herbowej Gubernii Moskiewskiej część osobną i w niey zapisać i imiona wybranych przez szlachtę naczelników ziemskiego woyska, Gubernskiego, powiatowych tysięcy, i innych; z imiona tych którzy do zgromadzenia przynieśli ofiarę dla oyczyzny z wyrażeniem oney, co wszystko ma być podpisano przez głównie kommanderującego, Marszałka Gubernskiego i powiatowych, kładąc na czele reskryptu niniejszy. Tym sposobem chce Monarcha uroczyście zaświadczyć wdzięczność oyczyzny wiernym iey synom, którzy iey okazali miłość i umysł stałość z ofiarą ku obronie sławy narodu i wielkości. Cały Szlachcie Gubernii Moskiewskiej i Marszałkom rozkazuje Imperator Imć oświadczyć szczególne ukontentowanie za tak przykładną gorliwość. Samemu zaś głównie kommanderującemu za trudy podjęte w zdarzeniu walecznym dla oyczyzny.

Podobny reskrypt dany jest do Gubernii S. Petersburgskiej. Stanu Konsylarz Houbcow, i Kolleski konsyliarz Albrecht w nadgodę zasług otrzymali order S. Anny z klasy.

Wice Admiral Sieniawin z Cattaro d. 30 grudnia przeszedł następujące doniesienie. Statek zbrojny Alexander, gdy eskadra Rossyiska d. 11 powracała z wyspy Brazzo do Corzolo, był zostawiony w Brazzo, azeby uważał obróty nieprzyjaciół. Stojąc na kotwicy pod miasteczkiem Milano d. 16 postrzegł iż z Spalatro wyszły pod żagiel 4 Francuzkie łodzie armatą osadzone, na które zabrano żołnierza, ile pomieścić się mogło. Co widząc Alexander podnosi kotwicę; lecz gdy dla wiatru słabego nie podobna mu było miejsca odnieść, ze wszystkich stron razem był atakowany przez Francuzów. Miał armat 4 funtowych 12, i nie wprzód ogień otworzył, aż przybliżył się nieprzyjaciel, że mu szkodzić mogli Rossyanie. Po dwakroć Francuzi swoje statki z naszym związać usiłowali, lecz zawsze z klęską odparci byli; nakoniec łódź jedna przystępnie bardzo blisko za pomocą żagłów i wiosel; już wólowali nieprzyjacieli, aby się poddał nasz statek. Lecz

kommendant onego Porucznik Skałowski mężstwem nieustraszonem lud swój zapalając, dawał ognia na wszystkie strony bardzo trafnie i po wystrzałach kilku łódź ową zatopił; inne przypadkiem nieszczęśliwym zastraszone, ustępować zaczęły ku Spalatro pod zastonę baterji nadbrzeżnych, scigane od Rossyanów dopóki można było. Bitwa z nieprzyjacielem kilka razy mocniejszym w lud i artylleryą trwała 3 godziny; z naszey strony zabitych było 4, ranionych 7. statek zepsuty, tak dalece, iż z trudnością przyszedł do Curzolo.

BIAŁA d. 13 lutego. Wzięte w niewolę pod Liebstadt woyska Pruskie powróciły. Maior Szachtmeier wysłał o pomoc prosząc u Generała Rossyjskiego Lwowa, który kommanderował w okolicach Ortelsburga; ten przysłał d. 11 szwadron dragonii: Rossyanie dopędzili kolumnę za Ortelsburgem, i oswobodziwszy zupełnie zabrali w niewolę Francuzkich żołnierzy na straż iencom przydanych. Dziś kolumna cała wkracza znowu do Iohannisburga. Maior Szachtmeier wczora tam przybył.

LONDYN d. 31 stycznia. Umarł w stolicy naszey z najznacniejszych obywatelów Angielskich ieden, Xiążę Richmond. Pochodził od naturalnego syna Karola 2, któremu Ludwik 14 nadał we Francyi Xięstwo Auby ny, przez potomków dziedziczone do rewolucyjnego czasu. Obywatel którego stratę oplakujemy, narodził się r. 1735, stracił oycę w młodzińczym wieku, wszedł do izby Parów r. 1756 czasie najważniejszym, gdy się zaczynała wojna 7 letnia. Do Parlamentowych sporów, jakie były między Pittem Ministrem i przeciwnikami jego, należeć nie chciał sercem przywiązany do męża nieśmiertelney pamięci godnego i tego sobie za wzór obrał w nauce polityczney i rządowej na wiek cały. Młodość poświęcił oyczyźnie w obozach; już był Półkownikiem 72 piechoty regimentu, gdy w r. 1759 Xiążę Ferdynand Brunswicki zupełne zwycięztwo nad Marszałkiem Contades odniósł pod Minden; Xiążę stawał tak walecznie, iż wzorem był dla armii w tym dniu przymierzoney, i głośną pochwałę od wodza zwycięzcy odebrał w obliczu rycerstwa całego.

Ten dług wypaciwszy oyczyźnie na polach sławy, powraca Richmond do powinności obywatelskich, r. 1763; już nie rządził Pitt Minister; strona Whigs z nim poniżoną została; rządził Torys pod przewodnictwem Graffa Bute i Grenvilla. Powstał na ich administracyą w pierwszej zaraz mowie Par młody, i pracował tak gorliwie, iż nakoniec r. 1765, wygrowsowała Opozycya; Richmond został Ministrem wewnętrznych interessów. Ledwie kilkanaście miesięcy mógł poświęcić dobru publicznemu, gdy nowe odmiany oddaliły go od steru rządowego na lat kilkanaście. North rządzić zaczął; pod nim zaczęły się rozruchy w Ameryce północney. Nie radził Xiążę zaczynać wojnę domową, mówił gorliwie za całością praw i swobod nadanych osadom; słuchany nie był; większość głósów obu izb Parlamentowych statecznie pochwałała środki przez Lorda North wybrane, z których nakoniec wyniknął ten skutek, iż 13 Amerykańskich prowincyi r. 1776 ogłosiły się udzielniemi. Wołał ieszcze wtenczas Richmond z umierającym Pittem: pokoy z Ameryką, wojna z całym światem; lecz ministrowie nie chcieli wierzyć zapowiadającym że Francya i Hiszpania buntowników posiłkować będą.

Stało się, odpadły od narodu prowincye zbuntowa-

ne; wojować Anglia musiała z Burbońskim domem; wymowa Xiążęcia Ministrow nie odwiodła od zartargu z Holleudrami; tyle dokazał przynajmniej, że z Ameryką traktować zaczęto, chociaż nie skutecznie. Po kilkoletney walce przemogła Opozycya, North wyszedł z rady Królewskiej; Richmond z przyjaciółmi do niej wprowadzony jako Generał najwyższy całej artylleryi. Gdy zaś widział dług narodu podwojony w czasie krótkim, nieprzyjaciół silnych; pokoy radził. Największą w tych okolicznościach smutnych przysługę zrobił oyczyźnie, skłaniając Parlament do ulegania chęciom Irlandczyków, którzy nagle powstawszy w obronie swobod swoich, buntiem grozili. Uspokoilo się wnet wszystko, gdy Wice Król nowy uczynił nadzieję zbrojnym ochotnikom; każdy postanowił upaść lub powstać razem z Anglikami. Koalicya Foxa z Lordem North przymusiła Xiążęcia złożyć swój urząd; przywiązał się do młodego Pitta, upatrując w tym przymioty, które w oycu iśniejące widział z podziwieniem; otrzymał powtórnie urząd Generała artylleryi r. 1783, i piastował nieprzerwanie do r. 1795.

Przez całe życie pragnął widzieć reformę elekcyi Parlamentowych, to jest ażeby miasta dawniej zamozne, dziś upadłe, i w ręku cz stokroć obywatelów prywatnych będące, traciły prawo obierania Reprezentantów do izby niższey, co przenieść kazala słusznosc do miast innych, które handlem i przemysłem kwitując, wybierać nie mogą. Uformowało się tym celem zgromadzenie przyjaciół konstytucyjnych, złożone z najzacniejszych obywatelów Brytańni W. Tak wysokie i powszechne było rozumienie całego narodu o nieskazitelney cnotcie i wielkiem oświeceni u Xiążęcia, że ten iednomyslnością głósów obrany został Prezydentem onego zgromadzenia. Pracował gorliwie Richmond chcąc przywieść do skutku projekt ulubiony, o którym głośno mawiał, że z 30 letnich uwag i rozmyślania ten iedyny sposob widzi wytępienia korupcyi przywrócenia Parlamentowi powagi przyzwoitey, uspokojenia narodu, z chowania praw, swobod, Angielskiej konstytucyi.

Chociaż Richmond miał silnych pomocników, między innymi Pitta, Unrdasa nie przecie nie dokazał; przeważyla zawsze w Parlamentach ta uwaga, ażeby dla żadnych korzyści spodziewanych, nie wprowadzać nowości niepewnych, i nie wzruszać bynajmniej konstytucyą starodawną narodu. Gdy zaczęła się rewolucya we Francyi, Xiążę Pittowi pomagał do zachowania spokoynosci domowej, i wpływał czynnie do wszelkich ustaw na ten koniec zrobionych. Był kawalerem podwiązki złotey, składając urząd Generała artylleryi, który piastował pożytecznie i sumiennie, otrzymał szefowstwo konney gwardyi. Naostatek r. 1803 widząc zgon swój niedaleki oddalił się od Parlamentowych obrad i posług publiczney, poświęcając czas cały naukom i przyjazni. Młotku wziętego od przodków ani stracił ani powiększył; przykład życia cnotliwego potomkom zostawił.

Lawnośny czekali, co postanowi, jakie środki o hierze Król nasz przeciw ogłoszonemu we Francyi zamknięciu wysp i osad Brytańskich; nakoniec ogłosili Ministrowie następujący wyrok. Ponieważ rząd Francuzki dał swoy wyrok, w którym gwałcąc prawa i wojenne zwyczaje, handel narodów obojętnych z Angielskimi krajami jest zakazany, a przez to związki trwające między niemi a Brytańnią, i kupiectwo wszelkie

upadkiem są zagrożone i zupełnym zniszczeniem, wszelkiego produktu i towary nasze wywożone z kraju, przedawane w postronnych portach odtąd być nie mogły, a nietylko nam dostarczane bez przeszkody produktu i towary zagraniczne. Ponieważ tenże rząd Francuzki śmiało ogłosił wszystkie kraje i osady Królewskie zamkniętymi, w ten czas gdy floty jego i wszystkich zprzymierzonych Napoleonowych są zamknięte w portach własnych przewagą i karnością Angielskich eskadr.

Ponieważ taka nieprzyjaciół naszych zuchwałość dała Królowi niezaprzeczoną moc użyć prawa weto; i przymusza nas abyśmy nawzajem zabronili handlować morzem, iak oni próżno i bezsilnie chcą określić kupiectwo Angielskie, i szkodzić nadaremnie polityce Króla. Ponieważ liczba, przemoc, doświadczenie, karność odwieczna floty Angielskich dała nam sposobność zagrożenia nieprzyjacielowi sposobem daleko skuteczniejszym, nad ten którego użył teraz Napoleon, i zamknięcia rzeczywiście wszystkich jego portów, tak dalece iż odtąd żaden okręt nieprzyjacielski lub obcy nie może bez oczywistego niebezpieczeństwa nie będzie mógł zbliżyć się i zawinąć do portów Francuzkich i zprzymierzonych lecz narazi się na nieuchronną konieczność poymania i niewoli. Z tych względów Król Brytański W. chociaż to się przeciw chęciom jego i dobroczynnym zamiarom, widzi się być przynaglonym naśladować zły i gorszący przykład od nieprzyjaciela dały, użyć środków gwałtownych i ostatecznych z największym wstrętem, szkodliwych dobru handlowi, przyjacieliskim związkom i kupieckim narodów do wojny terazniejszej nie wchodzących.

Lecz musi i powinien zachować wzgląd słuszny na prawa i swobody ludu swego, przeto nie może, ażeby nieprzyjaciel zawzięty używał środków z niesprawiedliwością niezgodnych; użyjemy więc z naszej strony tak dzielnych, któreby Francuzkiego rząd zamiar w niwecz obróciły, a klęski wielu narodom zgromadzone spadły na głowę nieprzyjaciela powszechnego. Niech więc sam rząd Francuzki zna i czuje okropne skutki spraw własnych. Król rozkazuje, ażeby nie dozwolano od dziś dnia żadnemu okrętowi zawinąć i handlować w portach należących do Napoleona i zprzymierzonych jego, lub orężem nieprzyjacielskim zajętych, czyliż onemu podległych w jakimkolwiek sposobie, gdzie statki Angielskie zawinąć i handlować nie mogą bezpiecznie. Rozkazano więc wszystkim komendantom floty koronnych i korsarzom, ażeby natychmiast ostrzegli okręta Mocarstw obojętnych wychodzące z zamkniętych portów, lub które zawinąć zechcą do nich, ażeby inną drogą obierali. Kto ołówek zaś ostrzeżony o woli Królewskiej postąpi przeciwnie, zaprowadzony być ma z całym ładunkiem do portów Angielskich, i przedany za prawną zdobycz. Sekretarzom stanu, Kommissarzom Admiralicji, sędziom najwyższego Trybunału morskiego, Admiralom kommandującym zaleca się ściśle i rychło wykonanie tych rozkazów.

Pokazuje się, iż G. Crawford z eskadrą i liczną dywizją wojsk lądowych posłany w Pazdzierniku, nie do Buenos Ayres popłynął a nietylko do Indji zachodniej na podbicie nieprzyjacielskich osad, lecz do przyciółka dobrej nadziei, z kąd ma przedsięwziąć wyprawę przeciw wyspom Reunion i Francuzkiej. Admiralf Hervey krąży przy Portugalskich brzegach, inni przy Francuzkich, z kąd częstokroć odpędzeni nawalnością w porze zimowej zwyczajną, zawsze do wyznaczonych stanowisk powracają zwykli.

Prezydent Amerykański Jefferson z Washingtonu dał odezwę do wszystkich obywateli RPtey, oświadczając, iż odebrał pewną wiadomość, że niektórzy z nich znaczniejsi w liczbie wielkiej uformowali towarzystwo, które o celem jest przedsięwziąć wyprawę do Hiszpańskich osad; na ten koniec zbudowali, kupili i zbroili wiele okrętów w portach Ameryki północnej. Prezydent zatem ostrzega wszystkich, którzy do tego projektu należą przez niewiadomość związków i okoliczności politycznych RPtey, albowiem unicieśnienie zapędną gorliwością o wolność nowego świata, że to przedsięwzięcie jest przeciwne woli prawa i krajowej wierności, zatem każdy Amerykanin powinien niemieszkać związek zakazany opuścić, pod odpowiedzialnością i karą osobistą. Gubernatorom prowincji zjednoczonych, nrzędnikom cywilnym i wojskowym przykazuje się, a eby wykonali ściśle ten przepis, i zabierali wszelkie środki, broń, amunicją przygotowane do wyprawy przeciw Hiszpańskim osadom.

Jakże niższa już ukończyła roztrząsanie projektu skarbowego, długi nowy na potrzebę publiczną wynosi 16 mili. FS. Domyślają się niektórzy, że G. Crawford gdy podbił wyspę Francuzką, lub znajdzie trudności nieprzełamane w tym przedsięwzięciu, ma rozkaz udać się do wysp Manilskich, gdzie Hiszpani, zapewne są niegotowi do przyjęcia nieprzyjaciół iak byli r. 1762, gdy stolicę odwiedził i zlecił nasz Admiralf Drake. Obywatele wyspy Trinitady prosił podali Gubernatorowi swemu, a eby G. Miranda nakłonił do oddalenia się z ich kraju, w którym najwięcej rad przebywał po wyprawie niepomysłowej na prowincję Carracas; gotując siły nowe do trzeciego naziędu. Lękają się obywatele; żeby bliżej Hiszpani ich nie nawiedzili. Już albowiem wiadomość odebrali, że na brzegach zgron dziają wojsko, udając iż celem wyprawy będzie Honduras ódnoga w której Angliści mają osady kwitnące handel zyskowny drzewo farbiarskie.

Minister departamentu wojennego podał izbom Parlamentowym listę dokładniejszą potęgi lądowej narodu naszego w terazniejszym roku. Korpusy ochotników ogółem wynoszą 295 t. ludu, z których 30 t. jest konnych 10 t. kanonierów, 255 t. piechoty. Armia regularna liczy głów 255 t. z tych 86 t. dziś jest w Gibraltarze, Malcie, Sycylii, Przyciórku dobrej nadziei, Indji wschodniej i zachodniej, w Canadzie, lub użytych na tajemne wyprawy; w 3 Królestwach 169 t. Nasza składa się z głów 23 t. gwardya Królewska z 8 t. Legion Niemiecki ma 8 t. piechoty; 3 t. jazdy. Listy okrętów zbrojnych, którą podała Parlamentowi Admiralicja, wypisywać nie będziemy, nie odmieniła się bynajmniej od nowego roku.

Odnawia się, i u wielu znajduje wiarę trudną do wierzenia powieść, że Król Katolicki nie tylko przyrzekł ustąpić wiecznymi czasom narodowi Francuzkiemu wyspę Cuba, lecz nadto całą Floridę zachodnią i wschodnią z tym jednak warunkiem, ażeby te prowincje natychmiast przeszły pod panowanie RPtey Amerykańskiej. Tu otwiera się obszernie pole domysłom i wnioskom polityków, podobno próżnym, iak dotąd nieraz bywały, gdy z nich żaden nie ziszczył się podziśdzeń. To pewniejsza, iż Amerykański naród w dzisiejszych okolicznościach najwięcej wygrywał. Gdy albowiem walujące, nawet obojętne Mocarstwa w handlu swoim nieskończonych doznaną przeszkodą, Amerykanie sami zawinają bezpiecznie do wszystkich

portów, obu stronom potrzebni i dogodni; Niewiadomo czyli jakiej odmiany nie przyniesie wyżej położony wyrok królewski; zawsze jednak Prezydent Jefferson pewnym być może skutków traktatu niedawno podpisanego w Londynie, którym warowana jest wolność Republikantskiej żeglugi. Potwierdzenia tej ugody niecierpliwie czeka naród Angielski; dopóki nie przyjdzie z Washingtonu kupcy nasi chociaż od Ministrów uręczeni, nie śmieją okrętów swoich porzucić losowi niepewnemu, i towary zakazane do Ameryki przesyłać.

Lord Collingwood Admiralicji donosił, że nieprzyjaciele w Cadix nie mają uzbromionych okrętów liniowych nad 12 i 5 fregat, w Carthagenie 6 okrętów 3 fregaty, w Toulonie 5 okrętów, 8 fregat. G. Beresford w niewolę wzięty przez Hiszpanów, z Officerami swemi w Buenos Ayres mieszka żołnierzy naszych w głąb krain Wice Król odesłał. Eskadrę G. Crawford niedawno żeglarze widzieli w S. Jago jednej z wysp Przygórką zielonego. W Haumetz znajduje się dotąd w Amerykańskich portach; lud zniszczonej fregaty swojej Valeureuse odsyłał do Francji na statku Amerykańskim, który pod Rochefort spotkawszy Angliki do Plymouth zaprowadzili.

LIWORNA d. 1 lutego. Z Tunis wiadomość odbieramy, że za pośrednictwem Konsula Hiszpańskiego stanął pokój między Beiem i Etrurją; pierwszy zalecił korsarzom swoim odstąpić statków naszych nie zabierać. Między rządem Algierskim i Tunetańskim jawna nieprzyjaźń; ten zatrzymał w porcie okręt Algierski powracający od wschodu, na którym znajdowało się 160 Turków nowozaciecznych; nawzajem w Algerze pojmano kilka statków tunetańskich.

W Ne polu jest wielki niedostatek pieniędzy gotowych. Józef Buonaparte kazał kupcom stolicy złożyć wielki kapitał w skarbie sposobem pożyczanym; zamiast płacenia sum i procentów rząd niedawno skassował kilka bogatszych Opactw i klasztorów, dostatanie zaś fundusze w dobrach ziemskich kazał pomienionym kupcom przyjmować w zapłatę długu.

CASSEL d. 7 lutego. Cokolwiek Francuzi mogą zebrać pieniędzy w krajach Elektora Haskiego, wszystkie zaraz odsyłają do krajów Pruskich. U nas panuje cichość; kommissya wojskowa przez Gubernatora La Grange postanowiona, czynność swoją skończyła; ostatni z niej wyroku życie stracił rzemieślnik Wenzel rodem z Germerode, przekonany, że w czasie rozruchu wiadomego przyjął tytuł Generała powstających wieśniaków. Ten człowiek w ostatnim zgonie pokazał wielką przytomność umysłu, i wołał już konając; niech żyje Elektor. Tróć zdzierstwa podziś dzień cierpianego, jeszcze kontrybucją wojenną płacić musimy. Dobroczynny Elektor w szczęśliwszych czasach zwykł summy znaczne pożyczać poddanym na polepszenie ekonomicznej krajoznawstwa, teraz nieprzyjaciel wspomnianą pożyczkę sobie wracać każe z procentami; co dopełnić trzeba wkrótce; dla tych którzy rozkaz wykonają przed lipcem część długu odpuścić przyrzeczono.

HAGA d. 15 lutego. Wysokie stany przyjęły projekt od rządu podane względem wybierania podatków; niektóre gatunki są wcale nowe, inne dawniejsze z odmianami; starali się prawodawcy, ażeby obywatel, ile możliwości nad drugiego nie był obciążony. Nawalności zimą zwyczajne w roku terażniejszy.

szym zatopiły więcej okrętów, niż w przeszłe lata; podobno dla tego, że ich więcej pod zagle wychodziło po zamknięciu portów wielu. Jedna z fregat Hollenderskich rozbiła się niedawno u brzegów Zelandyi, lud wyratowano.

Wiadomy światu przypadek miasta Leyden; klęska jest wielką bez wątpienia; strach jednak rzecz powiększył; a naprzód mniejsza jest liczba osob zabitych, niż rozumiano w początku; znalazło się do 300, któreśmy oplakali mając za zginione, które jednak później wyszły szczęśliwie z rozwalin, z tych kilkadziesiąt jest nietkniętych bynajmniej; inne wychodzą co godzina, opowiadając dziwne przypadki. Lecz ogólna liczba zabitych i ranionych dotąd wiadoma nie jest, i podobno wiadoma będzie nie rychło; trzeba wprzód przejrzyć ogromne rozwaliny tyłu gmachów z ziemią zrównanych, i otwarte pod niektórymi przepaści. Nad tem pracują pilnie robotnicy zewsząd sprowadzeni, gwardya, milicye pomagają. Rząd wojną roztargnioną co dziś może czyni dla ratunku nieszczęśliwych, wiele familli przyprowadzonych do ubóstwa i rozpaczki znalazło schronienie w domach skarbowych inne w większej liczbie u prywatnych obywatelów Hollandyi, którzy mówiąc w powszechności, gdy im nie mogą do życia przywrócić umarłych, pozostałym w życiu słodzą los gorzki.

Po wszystkich teatrach kraju całego dawać zaczęto sztuki najlepsze na zysk nieszczęśliwych; wszystkie miasta, miasteczka, gromady, towarzystwa otworzyły subskrypcją dobroczynną, wprzód niżeli od rządu wezwane zostały; robotnicy do naprawienia domów uszkodzonych, zbita zepsutych; wypełnienia przepaści użyci, brać nie chcą zapłaty. Ponieważ część średnia miasta około ratusza położona jest zupełnie zniszczoną, rząd postanowił tę zabudowę nowym sposobem i piękniejszym. Na ten koniec wezwano Architektów krajowych za obiecaną nadgrode znaczną, ażeby z nich każdy myśl swoją otworzył Ministrowi wewnętrznemu, co przedsięwziąć należy ku odnowieniu upadłego miasta Leyden i przyszłej ozdobie. Nadgroda za projekt najlepszy obiecana wynosi tysiąc złotych. Holl; każdy dzieło swoje ukazać powinien przed końcem lutego, ponieważ rząd koniecznie postanowił zacząć robotę jak najszybciej, widząc zwłaszcza ułatwione trudności wykonania przez złożone od obywatelów summy znaczne.

Donieśliśmy niedawno, że rząd Chiński sprzyja głośno wyznawcom religii Chrześcijańskiej; dziś słychać przeciwnie, iż najbardziej w Pekinie stolicy prześladować ich zaczęto, z niewiadomych pobudek: rozsławiają się domysły; niektórzy to przypisują mniej uważnym Chrześcijanom postępkom z krajowcami. Sprzyjający pierwszym Mandaryn usłyszał wyrok śmiertelny.

W Angielskich pismach czytamy, że do Trinitady przybyło 200 Chińczyków, którzy właścicielom plantacji najmują się do pracy około cukru, kawy, innych produktów. Jeśli to pierwsze doświadczenie skutek pomysłu odbierze, i za przykładem tych ludzi drudzy ziomkowie przeyść zechcą do Indyi zachodniej, bez wątpienia naprzód zmniejszy się, później ustanie wcale potrzeba zakupowania Murzynów Afrykańskich; ziemia zaś wolnych najemników ręką uprawiona urodzajną być nie przestanie.